

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41CoE/531/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415203705
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Púchovská
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6415203705.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v exekučnej veci oprávneného POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného spoločnosťou Advocate s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 31 815 138 proti povinnému I. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. S. XXX, XXX XX D. S., štátny občan SR, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, Exekútorský úrad, so sídlom Záhradnícka 602, 821 08 Bratislava pod sp. zn. EX 2408/15 na vymoženie pohľadávky oprávneného vo výške 60,- Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 1Er/180/2015-13 zo dňa 1. júna 2015, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 1Er/180/2015-13 zo dňa 1. júna 2015 zrušuje a vec vracia okresnému súdu na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uviedol, že exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, Bratislava, IČO: 35 922 761 (ďalej len „rozhodcovský súd“), sp. zn. SR 01799/14 zo dňa 25.07.2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Predmetný rozhodcovský rozsudok bol vydaný na základe Zmluvy o úvere zo dňa 09.12.2011 (ďalej len „Zmluva“). Rozhodcovský súd odvodil svoju právomoc od rozhodcovskej zmluvy uzavretej medzi oprávneným a povinným dňa 09.12.2011 a odcitoval znenie čl. II. rozhodcovskej zmluvy. S poukazom na § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka okresný súd posúdil právny vzťah medzi oprávneným a povinným ako spotrebiteľský a zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu. Okresný súd poukázal aj na ust. čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 2 písm. a) a čl. 3 bod 1 Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách z 5. apríla 1993 (ďalej len „Smernica“), ktorá bola do nášho právneho poriadku implementovaná zákonom č. 150/2004 Z. z. účinným od 1. apríla 2004 (okrem § 60, ktorý nadobudol účinnosť dňom nadobudnutia platnosti zmluvy o pristúpení Slovenskej republiky k Európskej únii), ktorý novelizoval Občiansky zákonník. Podľa citovaného ustanovenia Smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola dohodnutá individuálne sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, ku škode spotrebiteľa. Okresný súd aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka, pretože výpočet neprijateľných podmienok v ňom uvedených je len demonštratívny a za neprijateľnú môže súd posúdiť každú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán ku škode spotrebiteľa. Túto nerovnováhu spôsobila rozhodcovská doložka (zmluva), v zmysle ktorej keď už oprávnený podal žalobu na rozhodcovský súd, povinný bol nútený podrobiť sa tomu konaniu, v čom okresný súd videl značnú nerovnováhu. Poukázal na to, že rozhodcovská doložka, ktorá mala v predmetnom konaní založiť legitimitu pre exekučný titul, znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak by v konaní vystupoval na strane žalovaného. Už túto skutočnosť je potrebné považovať za neprijateľnú podmienku, a to v neprospech spotrebiteľa. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a ani nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa

všetkým všeobecným obchodným podmienkam, teda aj podmienkam o rozhodcovskom konaní, ak ho vyvolal dodávateľ. Svoj záver o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky vyvodil okresný súd z faktu, že rozhodcovská doložka spôsobuje hrubý nepomer v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa. V závere okresný súd zhrnul zistenia, na základe ktorých dospel k názoru, že dojednanie rozhodcovskej zmluvy, od ktorej rozhodcovský súd odvodzuje svoju právomoc je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, teda absolútne neplatnou zmluvnou podmienkou, pretože podľa názoru okresného súdu spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a to najmä z dôvodu, že aj keď ide o alternatívne riešenie sporov, iniciovanie konania v tomto type spotrebiteľských zmlúv zo strany spotrebiteľa je len teoretické až nepravdepodobné. S ohľadom na tieto skutočnosti vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil ju podľa § 57 ods. 1 písm. g) zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Proti rozhodnutiu podal oprávnený v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom napadol rozhodnutie okresného súdu. V odôvodnení uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za nesprávne, okresný súd na správne zistený skutkový stav veci, nesprávne aplikoval právny predpis, konkrétne § 45 zákona o rozhodcovskom konaní. Splnenie podmienok zastavenia exekúcie musí mať povahu zjavného nedostatku exekučného titulu a nemôže vyplývať z vady konania. Výkladom citovaného ustanovenia okresným súdom, dochádza k nahradzovaniu konania o žalobách o zrušenie rozhodcovských rozhodnutí, čo je v rozpore s obsahom a účelom zákona o rozhodcovskom konaní. Odvolateľ tiež namietol neúplné zistenie skutkového stavu, keď okresný súd uviedol, že zmluvnými stranami nebola dojednaná žiadna rozhodcovská zmluva/ rozhodcovská doložka. Poukázal na ust. § 3 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, v zmysle ktorého uzatvára s povinným rozhodcovskú zmluvu formou samostatného právneho úkonu, a to na samostatnej listine. V niektorých prípadoch je rozhodcovská doložka dohodnutá v rámci všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú pre zmluvné strany záväzné. Okresný súd uvedené skutočnosti nezistoval, čím zaťažil konanie vadou nedostatočne zisteného skutkového stavu. Tiež poukázal na ust. § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, ktoré pre neprijateľnosť rozhodcovskej doložky vyžaduje, aby spory medzi spotrebiteľom a dodávateľom boli riešené výlučne v rozhodcovskom konaní. Účelom predmetného ustanovenia je umožniť spotrebiteľom rozhodnúť sa, kde uplatnia svoje práva. Konajúci súd teda konal nad rámec zákonných ustanovení. S ohľadom na uvedené námietky odvolateľ navrhol napadnuté rozhodnutie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods. 1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Odvolací súd z predloženého spisu zistil, že oprávnený a povinný uzatvorili dňa 09.12.2011 zmluvu o úvere č XXXXXXXXXX (ďalej len Zmluva“), na základe ktorej oprávnený poskytol povinnému úver vo výške 350,- Eur. Povinný sa zaviazal splatiť sumu 696,-Eur v 12-ich mesačných splátkach po 58,-Eur. Spolu so Zmluvou oprávnený predložil súdu aj VPPÚ, v ktorých 14 sa zmluvné strany dohodli, že pred rozhodnutím sporu v konaní pred rozhodcovským súdom môže ktorákoľvek zmluvná strana využiť mediáciu, pri ktorej zmluvné strany pomocou mediátora riešia spor, ktorý vznikol z tejto zmluvy o úvere, ručiteľského vyhlásenia, dohody o vyplnení zmeniek a zmenky vrátane sporu o ich platnosť, výklad alebo zrušenie. Za týmto účelom zmluvné strany uzavreli mediáciu doložku v tom znení, že akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky vyplývajúce alebo súvisiace so zmluvou, s jej porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy, ručiteľského vyhlásenia, či dohody o vyplnení zmenky, budú riešené primárne mediáciou pred Mediačným centrom zriadeným pri spoločnosti Slovenská registrovanom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky, zriadenom a vedenom spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., Bratislava podľa vnútorných predpisov Mediačného centra. Súčasne v ten istý deň, t.j. dňa 26.02.2013, zmluvné strany uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu, podľa ktorej rozhodcovským konaním sa rozumie konanie pred Stálym rozhodcovským súdom podľa Čl. I bod 1 tejto zmluvy, vedené podľa procesných ustanovení Rokovacieho poriadku, Štatútu a ostatných predpisov rozhodcovského súdu, platných a účinných v čase začatia rozhodcovského konania, za použitia príslušných ustanovení zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov. (Čl. I Rozhodcovskej zmluvy). V Čl. II je upravený predmet Rozhodcovskej zmluvy tak, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z

dohody o vyplnení zmeniek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené pred Stálym rozhodcovským súdom podľa jeho vnútorných predpisov jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok). V bode 2 toho istého článku je upravená rozvázovacia podmienka rozhodcovskej zmluvy, v ktorej sa uvádza, že zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu. Od tejto rozhodcovskej zmluvy odvodil svoju právomoc rozhodcovský súd, ktorý vydal rozhodcovský rozsudok, na základe ktorého je vedené toto exekučné konanie. Okresný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa ust. § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vyššie citovaného ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je zrejmé, že súd, v súvislosti s rozhodovaním o vydaní poverenia skúma najmä, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený potvrdením (doložkou) o vykonateľnosti, či exekučný titul bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule, a či sú splnené všeobecné podmienky konania podľa ust. § 103 O. s. p. V štádiu, pri ktorom súd skúma, či žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrh na vykonanie exekúcie alebo exekučný titul, nie sú v rozpore so zákonom vychádza z tvrdení oprávneného v návrhu na vykonanie exekúcie a z exekučného titulu. V tomto štádiu súd nevykonáva dokazovanie, postačujúce je, ak sú rozhodujúce skutočnosti dostatočne osvedčené okolnosťami vyplývajúcimi zo spisu, vrátane do neho založených listín a príloh. V exekučnom konaní je súd zo zákona oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok aj z hľadísk uvedených v ust. § 45 ZoRK. Toto zákonné ustanovenie umožňuje súdu preskúmať aj materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku. Preto je súd povinný v tejto fáze konania prihliadnuť na to, či sú dané dôvody neprípustnosti exekúcie na základe rozhodcovského rozsudku podľa ust. § 45 ZoRK. Odvolací súd však z napadnutého uznesenia okresného súdu zistil, že okresný súd v danom prípade na právny spotrebiteľský vzťah vzniknutý medzi oprávneným a povinným neaplikoval ust. § 45 ZoRK, preto vznesenú námietku oprávneného v odvolaní o nesprávnej aplikácii tohto ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní považoval za bezpredmetnú.

Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti, že zákonom č. 336/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (zákon o rozhodcovskom konaní) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení zákona č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky a o zmene zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (O. s. p.) v znení neskorších predpisov, ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2015 a ktorým bol novelizovaný zákon o rozhodcovskom konaní bolo ust. § 45 zrušené. Podľa ust. § 54b ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. januára 2015) ustanovenia tohto zákona sa použijú aj na konania začaté pred 1. januárom 2015.

Odvolací súd sa ďalej zaoberal preskúmaním rozhodcovskej zmluvy v súlade s kritériami, na ktorých je založený inštitút neprijateľnej zmluvnej podmienky. Zistil, že dňa 02.02.2012 oprávnený a povinný uzavreli rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú časť, t.j. samostatnú listinu a ktorú povinný podpísal. Rozhodcovská zmluva tiež obsahuje vyhlásenie dlžníka - povinného, že súhlasí s uzatvorením tejto zmluvy a vyhlásenie o tom, že bol pred uzatvorením tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch

uzavretia tejto rozhodcovskej zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle ust. § 3 a § 4 ZoRK tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, odvolací súd dospel k záveru, že povinný ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, ako to označil okresný súd.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 221 ods.1 písm. f) a h) O. s. p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní musí okresný súd opätovne posúdiť žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenie na vykonanie exekúcie a v prípade, že nezistí žiadne iné dôvody na postup podľa ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, vyhovie žiadosti súdneho exekútora.

Uznesenie bolo schválené členmi senátu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.